

MAFINKA HÍRADÓ

2024. DECEMBER

„Mária megszülte elsőszülött fiát,
bepólyálta és jászolba fektette,
mert nem jutott nekik hely a szálláson.”
(Lukács 2,7)

MAFINKA

Magyar-Finn Katolikus Egyesület

Lectori salutem

Kedves Olvasó!

Elérkezett az advent várva várt időszaka! Az év legsötétebb időszakában készülünk Jézus születésére. Jézus Krisztus élete történelmi tény, jelentősége akkora, hogy az ő születésével a nyugati világban szó szerint új időszámítás kezdődött. A keresztény ünnep persze nem emléknap, nem puszta elbeszéljük, hogy mi történt, hanem a többi keresztény ünnep fényében értelmezzük is, aztán pedig a magunk életére vonatkoztatjuk. Ezért meglehet, hogy karácsonyt mi jobban értjük, mint a pásztorok vagy a napkeleti bölcsek, mert mi az Újszövetség könyveiből tudjuk, hogy ki az a kisbaba, aki ott Betlehemben megszületett.

De advent alatt mégis várakozunk, négy héten keresztül át akarjuk élni, mintha Jézus még nem született volna meg. Át akarjuk élni azt a bizonytalanságot, amit a Krisztus előtt élt nemzedékek átéltek. Akárcsak ők, mi is érezzük a sötétségtől való félelmet, ami mélyebb, mint a fizikai sötétségtől való félelem. Tapasztaljuk a bűnt, a bűntudatot, de az itt-ott felvillanó fényben megérezzük a világosság erejét is. Érezzük azt is, hogy az igazság elválaszthatatlan az élettől, és az erős reményt, hogy mindennek jóra kell fordulnia. Meg persze gyönyörködünk a kisbabákban, az ártatlanságukon olykor valósággal megrendülve.

A töredékes tapasztalatainkat, a hol homályos, hol erős megérezéseinket, megsejtéseinket Jézus rendezi egységbe, ő oldja föl az ellentmondásokat, ő fedi fel a megsejtéseinkben rejlő igazságokat. Kell a Megváltó! Mert mi magunk nem tudjuk jóvá tenni mindazt a kárt, amit a bűneinkkel okoztunk és okozunk, begyógyítani a sebeket, megmaradni az igazságban, akármilyen erős elhatározásra is jutunk az őszinte bűnbánat pillanataiban.

Isten nagyvonalúsága és gyöngédsége egészen elképesztő: a Megváltó, aki mindent megmutat, mindenre megtanít, elégtételt ad, védtelen csecsemőként jön el közénk, teljesen az emberi jóságra bízva magát. Az Mennyei Atya tudja, hogy Mária és József gondját fogja viselni Jézusnak.

Kell a templomi és a családi Betlehem, kell, hogy lélekeben elzarándokoljunk a születés bazilikájához, de mi még ennél is sokkal mélyebben élhetjük át karácsonyt. Templomaink tabernákulumában ugyanaz a Jézus Krisztus van ott, aki több mint kétezer éve eljött közénk! Aki magához veszi az átváltoztatott ostyát, biztosan találkozik a betlehemi kisdeddal!

Áldott karácsonyt kívánunk mindnyájatoknak és az ismeretlen olvasóknak is!

2	Lectori salutem
3	Logóverseny- interjú Henivel és Hajnallal
4	Interjú Balga Zoltán atyával
6	Beszámoló az adventi koszorú készítésről
8	Beszámoló az adventi lelki gyakorlatról
10	Karácsony ünnepe
11	Ady Endre: Karácsonyi rege
12	Arcképcsarnok Majoros Edina
13	Mese: A három királyok
15	Karácsonyi társasjáték

Logóverseny - interjú Henivel és Hajnallal

A Helsinkiben található Szűz Mária Plébánia idén 70 éves jubileumát ünnepli, melynek alkalmából a plébánia rajz- és logópályázatot hirdetett. A fiatalok kategóriáját Vermes Hajnal, a felnőttekét Vermes Henriett nyerte meg. Gratulálunk a nyerteseknek! Ennek örömeire kérdeztük Henit és Hajnalt a pályázatról.

Hajnal logóterve

Heni logóterve

Mi indított arra, hogy részt vegyél a logóversenyen?

Heni: A kézműveskedés mindig is fontos szerepet játszott az életemben. Pár éve elvégeztem egy webdesigner tanfolyamot, ahol a logó készítéssel is foglalkoztunk. Most pedig, hogy a Mafinkánál dolgozom, ismét felerősödött a digitális tervezés iránti lelkesedésem. Amikor meghallottam a plébánia logópályázatát, azonnal kedvet kaptam a tervezéshez.

Hajnal: Anyu szerette volna, hogy induljak, ezért elindultam.

Milyen jelképeket használtál a logó elkészítésekor?

Heni: A logó tervezésekor a 70-es évforduló volt az alap, így a 70-es szám képezi a logó központját. A nulla alakjába egy letisztult rajzot készítettem a Szűz Mária-templomról, ami szerintem a közösség szívét és központját képviseli. A hetes számot megtörve helyeztem el a „Szűz Mária Plébánia” feliratot.

Hajnal: Nagyrészt sárga, narancssárga vagy arany színeket használtam, hogy ünnepélyes hangulatot hozzak. A “t” betű helyére keresztet tettem, hogy a hitet jelképezze, és a 70 mögötti csillag kétféleképpen értelmezhető. Az egyik a boldogság jele, a másik a Betlehemi csillag, amit nem tudom, hogyan kapcsolódik hozzá, de azért bele tettem.

Milyen érzés megnyerni egy ilyen versenyt és látni, hogy az alkotásodat az ünnep alkalmából a Szűz Mária Plébánia használja?

Heni: Jó érzés látni, hogy az alkotásaink hozzájárulhatnak a plébánia ünnepi hangulatához. Meglepetésként ért, amikor megnyitottam a Mária-templom weboldalát és Hajnal logója köszönt róla vissza, és az is, amikor a Facebookon megláttam az ünnepi meghívón az általam tervezett logót. Nagyon jó érzés, hogy Hajnallal együtt, közösen vettünk részt a pályázaton. Nem számítottunk győzelemre, de így utólag azért nagyon jó érzés volt meghallani a nevünket, amikor mise után Rafal atya felolvasta a hirdetéseket. Igazán büszke vagyok Hajnalra, hogy sikerült rávennem a tervezésre és amikor ránézek a munkájára, mindig büszkeség tölt el, mert szerintem az ő logója sokkal jobban kifejezi az ünnep hangulatát mint az enyém.

Hajnal: Jó érzés. Örülök, hogy nyertünk, és vicces emlék marad.

Az élet tanúságtétele beszélgetés - Balga Zoltán atyával

A novemberi magyar misét Balga Zoltán, a prágai Szent Henrik- és Kunigunda-templom plébánosa celebrálta, aki másodszor járt nálunk Helsinkiben. Prágában kiemelt feladata a csehországi magyarok lelki gondozása, ráadásul ő maga felvidéki magyar, úgyhogy mélységeiben érti és át is érzi a finnországi magyarok helyzetét. Érdekes beszélgetést folytattunk vele az anyanyelven való imádkozásról, az általa is érzékelt finnországi katolikus ébredésről és a kis közösségek megtartó erejéről.

Másodszor jöttél el hozzánk, hogy magyarul mutass be misét itt Helsinkiben. De hogyan is kerültél ide?

Két évvel ezelőtt jártam itt először. Áronék beszámolójában hallottam rólatok, a budapesti Diaszpóra konferencián. Nagyon szépen beszéltek rólatok, hogy hogyan éltek. Arra, hogy Finnország, amúgy is felkaptam a fejemet, mert a finn-magyar barátság tudata gimnazista korom óta él bennem. Úgyhogy egyből meg is fogalmazódott bennem, hogy na, oda egyszer el kell mennem (nevet)!

Nagyon érdekes élmény volt számomra, hogy egy ilyen kis templom a finn katolikus egyház székesegyháza. Azon a téli misén talán 40-50 ember vett részt. Nagyon meglepett, hogy volt kántor, hogy az első sorban gyerekek énekeltek. Aztán az emberek jöttek gyónni, amiből látni lehet, hogy komolyan veszik a hitüket. Ezek az emberek a hónap harmadik szombatján eljönnek a magyar misére, de a hónap többi vasárnapján részt vesznek a finn nyelvű szentmisén.

Persze, hiszen katolikusok vagyunk.

Másutt találkoztam olyan felfogással, hogy „elmegyünk a magyar misére, ha meg nincs, akkor nem megyünk misére.” Ez nem katolikus gondolkodás. De az sem, ha a nyelv alapján választunk: ha van magyar mise, arra megyünk, de ha a református istentisztelet van magyarul, akkor arra megyünk. A szeptemberi Diaszpóra konferencián Mohos Gábor püspök atya felhívta a figyelmünket arra, hogy a diaszpórában élő magyar katolikusoknak a nyelvtől függetlenül vasárnapi miselátogatási kötelezettsége van. Azzal, ha egy magyar család egy magyar nyelvű református istentiszteleten vesz részt, még nem tesz eleget ennek. Ha nincs lehetősége arra, hogy magyar nyelvű szentmisén vegyen részt, akkor egyéb nyelvű misére kell menni.

II. János Pálnak volt egy mondata, hogy legyetek jó hazafiak, de ne nacionalisták. Mi a katolikus egyházban egy katolikus tágasságban kell, hogy kezeljük a dolgokat. Számomra nagyon szép megtapasztalás, hogy itt Finnországban a szentmisén a hívek egy nagy nemzetközi családot alkotnak. Vannak azért finnek is (nevet). Ezeket az embereket elsősorban a katolikus hit köti össze, és csak aztán a közös nyelv. Túl tudnak lépni a nyelvi akadályon.

Nyolc éve élsz és szolgálsz Prágában. De felvidéki vagy, magyar iskolákba jártál, a szeminárium volt az első oktatási intézmény, ahol nem az anyanyelveden, hanem szlovákul tanultál. Meglehet, hogy jobban érted a helyzetünket, mint mi magunk, hiszen mi néhány éve, esetleg évtizede választottuk a finnországi kisebbségi létet, te viszont abba születted bele, abban nőttél fel, és azóta is abban élsz. Ilyen élettapasztalat birtokában hogyan látod az anyanyelv és az imádság kapcsolatát?

Én kisebbségi létbe születtem, és a kisebbségi ember azokra a kérdésekre, hogy mit jelent a nyelvi és a vallási különbség, sokkal nagyobb figyelmet szentel. Amikor Budapestre kerültem a szemináriumba, voltak délvidéki, erdélyi, kárpátaljai kispaptársaim is. Azt vettem észre, hogy a nemzettudat bennünk sokkal erősebb. Nekünk sokkal többet jelent pl. a Himnuszt elénekelni. Nekem személy szerint is mindig sokat jelentett a Himnuszt elénekelni vagy egy magyar zászlót látni. Kisebbségiként is olyan helyen nőttem fel, ahol a magyar volt a domináns nyelv. Gimnazista koromban fordult elő először, hogy a plébános szlovákul is szólt a hívekhez, aztán egy idő után volt szlovák nyelvű szentmise is. Úgy éreztem, hogy ezzel nem a helyi közösség igényét akarta kielégíteni, hanem inkább a sajátját.

A prágai Károly Egyetem magyar szakjának lektora jó barátom, sokat járunk együtt sportolni. Mindig is érdekelték a nyelvek és az irodalom, és ő rábeszélte, hogy iratkozzam be a magyar szakra. Most írom a diplomamunkámat, melynek témája, hogy hogyan hat az anyanyelv a vallási identitás kialakulására. A csehországi magyarok körében végeztem adatgyűjtést. Én akkor láttam először, hogy mit jelent egy vegyes házasságban megélni a hitet, amikor kikerültem Prágába. Ha egy ilyen nyelvileg vegyes házasság egy katolikus magyar és egy hitét nem gyakorló, vagy meg nem keresztelt cseh fél között jön létre, akkor a vallásos magyar fél nagyon könnyen feladja a vallási identitását. Ha Csehországban egy katolikus magyar vagy akár szlovák egy ateista csehvel lép házasságra, akkor abban a kisebbségi helyzetben a katolikus fél nagyon könnyen elhagyja a templomot a másik ember kedvéért. Dolgozom az egyházi bíróságon is, és az ottani adatok azt mutatják, hogy a vallási szempontból vegyes házasságok, amikor egy katolikus és egy meg nem keresztelt házasodnak össze, nagyon törékenyek.

Mennyire fontos az, hogy az anyanyelvünkön imádkozhassunk és vehessünk részt a misén?

Meggyőződésem, hogy az ember imádkozni igazából csak a saját anyanyelvén tud. Latinul vagy angolul sohasem fogom tudni úgy átélni a lényegét, mint az anyanyelvemen. Idegen nyelven is el tudjuk mondani a bűneinket, de mégsem tudjuk úgy megfogalmazni, mint az anyanyelvünkön. Nagyon komoly nyelvtudás kell ahhoz, hogy az érzelmeinket tökéletesen ki tudjuk fejezni. Egy idegen nyelven sokszor nem azt mondjuk, amit szeretnénk, hanem amit tudunk, amit a nyelvi eszközeink lehetővé

tesznek. És ha ez jellemzi az imaéletünket, a gyónásunkat, a szentmisén való részvételünket, akkor tulajdonképpen az Istenkapcsolatban fellép egy nyelvi akadály. Ennek nem szabadna előfordulnia! Nagyon fontos, hogy az Istenkapcsolatunkat az anyanyelvünkön éljük meg! Volt egyszer egy megdöbbentő tapasztalatom. Pilzen, ahol a híres cseh sört gyártják, kb. 100 km-re található Prágától. Egy idős bácsihoz hívtak, aki akkor 40 éve élt Csehországban. A halálos ágyán, amikor haldoklott, nem szólalt meg csehül, csak magyarul. Amikor elmentem hozzá, köszönt, hogy „Dicsértessék a Jézus Krisztus”, folyékonyan beszélt magyarul. Elmondta az alapvető imákat, meggyónt. Sem előtte, sem azután nem beszélt már semmit, az orvosokkal sem. Valahol a tudatunk mélyén lerakódik, hogy Isten dolgaiban azon a nyelven kell megszólalnom, amelyen anyám tanított meg szólni.

A prédikációban említetted, hogy milyen fantasztikus a püspökünk – ebben teljes közöttünk az egyetértés –, és azt is, hogy Finnországban egy katolikus ébredés zajlik. Erről a püspökünk mesélt neked, vagy te érzékeltél ilyesmit?

A püspök atyákkal személyesen találkoztam Prágában. Meséltem neki, hogy már jártam nálatok, amire ő elmondta, hogy nagyon jól ismeri a helsinki magyar közösséget, hogy készült vele egy interjú a Mafinka Híradó számára, nagyon képben volt. Nyilván sok mindent mesélt a finnországi egyházról, és én látom, hogy óriási benne a tenni akarás, szerintem hatalmas tervei vannak, amihez most keresi az emberi és az anyagi támogatást. A püspöki gyűrűjét magától a szentatyától kapta, azt a gyűrűt ajándékozta neki Ferenc pápa, amit ő maga bíborossá kreálása alkalmából kapott. Raimo püspöknek jó kapcsolata van tehát a szentszékkal, a hívek körében pedig nagyon népszerű. Meg fogja találni az utakat, hogy az egyház itt fejlődni tudjon.

Hogy érzed és látod mindebben a magyar katolikusok szerepét, hivatását?

Tényleg úgy gondolom, hogy amit itt Finnországban látok, az egy kisebb fajta csoda. Úgy tudom, hogy itt eredetileg egy magyar ökumenikus közösség működött, és évente kétszer volt magyar nyelvű szentmise. Lehet látni, hogy micsoda minőségi változást jelent az, hogy most havonta egyszer találkoztok. Nagy dolog, hogy tudjátok, nekem a hónap harmadik szombatján kötelelességem van a magyar

közösséggel, a katolikus közösséggel szemben, mert engem ott várnak. Ez a közösség nem „ők, ott a Szent Henrik-templomban”, hanem ez mi vagyunk. Ha én nem megyek el, akkor onnan valaki hiányzik. Azt látom, hogy ti, a Finnországban élő magyarok ezt észrevettétek, és nagyon komolyan dolgoztok azért, hogy ez a közösség fejlődjön.

Olyan közösség vagytok, amelynek tagjai komolyan veszik a hitüket. Kétszer töltöttem itt három-három napot. Olyan emberekkel találkoztam, akik rendszeresen imádkoznak, elmélkednek az evangéliumról, otthon együtt imádkoznak a családdal. Ezek nagyon komoly dolgok. Tehát nemcsak arról van szó, hogy elmegyünk a magyar misére, hogy ott elénekeljük a Himnuszot, hanem ez egy hiteles keresztény közösség. Maga a finn katolikus egyház kisebbségi egyház, de hiteles kisebbség! És a kisebbség elkezd növekedni, mert a hitetlen többség számára vonzóvá válik, ami ebben a keresztény közösségben történik. Olyan ez, mint az első keresztény közösségek: kicsi, de hiteles. Az első keresztény közösségekhez tartozni nagyon komoly dolog volt, nagyon komoly felkészülést igényelt. Komoly feltételhez kötötték, hogy egyáltalán

mikor engedtek a templomba belépni egy meg nem kereszteltet; azt ki kellett érdemelni. Több ezer magyar, jól képzett magyar él itt Finnországban, olyanok, akikre nagyon lehetne támaszkodni. Kívánom, hogy meg tudjátok találni ezeket az embereket, és úgy tudjátok befogadni őket a közösségbe, hogy azt érezzék, hogy ők ott otthon vannak! Akkor fogják magukat otthon érezni, ha érzik, hogy szükség van rájuk. Kell, hogy azt érezzék, hogy valamit tudnak adni: a zenéjükkel, a támogatásukkal, az ötleteikkel.

Úgy gondolom, hogy eljön az az idő, amikor Finnországban megtiszteltetés lesz a katolikus közösséghez tartozni. A ti feladatotok, hogy úgy éljétek meg a hiteteket, hogy az vonzó legyen. VI. Pál fogalmazta meg, hogy korunknak nem tanítóknak, hanem tanúknak van szüksége. Ti ebben a finn társadalomban apostolok vagytok, a munkahelyen, azzal, ahogy a gyermekeiteket nevelitek, és a társadalmi szerepvállalásotokkal is. A magyar közösségben a kis tanúságtételek apostoli szikrák, amelyek lángra lobbanak, és nagyon sokakhoz elérnek. Szerintem ti ezt Finnországban elkezdtétek, nagyon jó alapokkal rendelkeztek, és megvan hozzá az emberi anyag.

Beszámoló az adventi koszorú készítésről

Immár ötödik alkalommal szerveztünk közösségi adventi koszorú készítést. Családjaink izgatottan kérdezték, melyik nap rendezzük ezt a családi készülődést az adventre. Mivel idén az adventi időszak harmadik vasárnapja előtt van csak magyar mise, külön alkalommal gyűltünk össze koszorút kötni. Nagy izgalommal jöttek a szülők, gyermekek, hozták a koszorúalapokat, fenyőágakat, termékdíszeket. Mindenkinek jutott adventi gyertya és kötöző szalag is. Volt, aki fenyőágakból készítette az alapot is. Szébbnél szebb alkotások készültek, a katolikus egyház adventi színeivel (lila, rózsaszín) és az advent világi színeivel (piros). A kisebb gyerekekre is gondoltunk, ők papírból készült adventi koszorút színezték, vágtak és állítottak össze. Az alkalom alatt lehetőségünk volt egymással beszélgetni, megismerni egymás családi szokásait is. Ebből nyújtunk kis ízelítőt, bepillantást engedve az egyes családok hagyományába:

„Nálunk, az én családban, nem volt hagyomány az adventi koszorú készítés. A feleségem görögkatolikus családjában sem. Ezt a hagyományt a feleségem honosította meg a családjában miután Németországban élt egy ideig. Ezen kívül a nagyjaja készített adventi koszorút, aki római katolikus volt. Örülök, hogy nálunk ez most már lassan húsz éve hagyománnyá vált.”

„A koszorúkészítés nagyon jó móka a családdal. Nagyon tetszik a családi együttlét, hogy így együtt töltjük az időt. Ez a legfontosabb.”

„Nagyon jó, hogy csapatmunkával készítünk koszorúkat. Jó kis móka!”

„Nekem a koszorúkészítés kikapcsolódás, illetve egy nagyon jó családi program, ami összehozza a családot.”

„Nálunk az adventi koszorú készítés nagy hagyománnyal bír. Otthon készítettünk nyírfaágból koszorú alapot, amit aztán együtt díszítettünk ki. Később közösségi szinten, más családokkal együtt készítettünk koszorúkat, megtanítva a gyermekeket arra, hogy az általunk készített koszorú azt szimbolizálja, amit mi szeretnénk: a szalagok színei visszaadják az adventi várakozás ünnepi színét és hangulatát is. Ebből aztán hagyomány lett és évről évre a családok összegyűlve készítették el adventi koszorúikat, ajtódíszeket. Sőt többet is készítettünk, azoknak is, akik önmaguk ezt már nem tudták megcsinálni, de szívükben égett a vágy, hogy legyen saját koszorújuk, amin hétről hétre meggyújthatják a gyertyákat várva az Úr Jézus eljövetelét. Ugyanezt, a készülődés örömét próbálom tovább adni a gyermekeimnek is.”

„A koszorú készítése hagyományos karácsonyváró tevékenység. Már kiskoromtól kezdve anyukámmal és a testvéremmel közösen csináltuk. Számomra nagyon fontos, hogy ezt a hagyományt tovább adjam a gyerekeimnek. Most mi is együtt készítjük el a kis koszorúkat. A karácsonyi hangolódás egyik első lépése, ahogy föltesszük a gyertyákat a koszorúra. Végiggondoljuk, hogy hogy fogunk készülődni az advent egésze alatt. A gyerekeknek fontos, hogy milyen díszeket tesznek a koszorúra, végülis ez lesz az asztalunk dísze. Szerintem csodálatos ez a készülődés és köszönöm szépen a szervezést!”

Beszámoló az adventi lelkigyakorlatról

Adventi lelkigyakorlatot szerveztünk november 23-án. Az előadók számunkra már ismerősök voltak: Gorove László és Krisztina. Az adventi készülődést segítő előadásban a bűnbánatról és magáról az ünneplésről is szó volt. Ebben a beszámolóban az ünnepről elhangzottakat foglaljuk össze, a bűnbánatról való elmélkedés összefoglalóját és a jelenlévők ehhez kapcsolódó beszámolóit a böjti időben jelentetjük meg.

„Így készült el a föld és az ég minden bennelevővel együtt. Isten a hetedik napon befejezte művét, amit alkotott. A hetedik napon megpihent munkája után, amit végzett. Isten megáldotta és megszentelte a hetedik napot, mert azon megpihent egész teremtő munkája után.” (Teremtés 2,2)

Isten példaként adta nekünk, hogy a hetedik napon mellőzzük a munkát, pihenjünk meg mi is és ünnepeljük meg az Úr napját. Ilyenkor lehetőségünk van jobban odafigyelni egymásra, közösségi életet élni, jótékonykodni, illetve elmélyülni Isten tanításában, azaz lelkileg megújulni (nem csak misére menni, hanem pl. közösen elmélkedni a prédikációról vagy az olvasmányokról). Az ünnepeink alapja tehát a vasárnap ünnepe.

Hogy a családukban milyen ünnepeket tartunk meg, ezt befolyásolja az is, hogy mit ünnepeltek meg otthon a szüleink illetve hogy hogyan zajlottak ezek az ünnepek. Fontos tudnunk, hogy mi az, amit tovább szeretnénk vinni/adni a hagyományainkból és mi az, amit másképp csinálunk vagy szeretnénk csinálni. Hogy mennyi ünnepet tartunk, az rajtunk múlik. A szokásos ünnepeken kívül (születés-, névnap, Karácsony, Húsvét) más kevésbé számon tartott ünnepeket is meg lehet tartani. A házaspároknak érdemes saját kis ünnepeket kitalálni, beiktatni a rohanásba. Az ünnepek színesebbé teszik a hétköznapokat. Az ünnepre való felkészülésbe érdemes bevonni a gyermekeket is. Ők nagyon kreatívak és valósággal ragyognak a készülődés alatt is. Laci és Kriszta elmesélte, hogy családjukkal az adventi időszak alatt egy “mesét fontak” napról napra. A lényeg az volt, hogy a mese december 24-én a Betlehemmel végződjön, Jézus születésével. A gyerekek mindenféle érdekes dolgokat belevittek a történetbe és Szenteste valóban megérkeztek

Betlehembe.

Ferenc pápa 2019 advent első vasárnapján az apostoli levelében a betlehemállítás jelentőségét hangsúlyozta. Kiemelte, hogy a betlehem építésnek/állításnak szokását gyermekkortól kellene kialakítani a családban. Amikor otthonainkban betlehemet állítunk, az segít, hogy újra átélhessük a Betlehemben történeteket és bevonódjunk az üdvösségtörténetbe. Az evangélium üzenete megjelenik a betlehemi képekben, jelenetekben, amiről közösen beszélgethet a család.

A jelenlévők a következő gondolataikat osztották meg velünk:

„Igyekezünk megragadni minden alkalmat a gyermekeinkkel való együtt ünneplésre és biztosak lehetünk abban, hogy ők partnerek lesznek benne. Ilyenkor ne csak a hagyományos ünnepekre gondoljunk, hanem a kevésbé szokásosakra is, legyen az egy keresztség, vagy éppen kedvenc szentjeink ünnepe vagy bármelyik családunk számára fontos és emlékezetes nap.”

„A Betlehemállítás nálunk mindig is nagy hangsúlyt kapott. A gyerekekkel ilyenkor közösen meséltünk, énekeltünk, kedvenceik között volt a Legelgetett a bárány kezdetű ének. A legviccesebb emlékünk az, amikor a Covid idején nem lehetett hazarepülni, templomba menni, így a szentesti Pásztorjátékot mi magunk készítettük el itthon. Beöltöztünk a a betlehemi jelenetekbe, szerepekbe és elmeséltük, előadtuk magunk a történetet, amit felvettünk videóra és hazaküldtük az otthoni szeretteinknek ajándékba. Családtagjaink nagy örömmel fogadták a Pásztorjátékot, amit a kisebb gyerekek többször is megnéztek. Volt nagy kacagás, vidámság, miközben a betlehemi történet közelebb került mindannyiunkhoz.”

„Tavaly a közösségben összegyűlve, együtt kézműveskedve készítettünk Betlehemet. Mária, József és a bölcsőben fekvő kis Jézus mellett termésből készítettünk angyalt és 3D formátumú csacsit, bárányt, tehenet. A kisebb gyerekek sokat játszottak a bábukkal a karácsonyi szünetben. Ez is segített közelebb kerülni az ünnep várásához, megéléséhez. “

Karácsony ünnepe

„S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be.” (János 1,14)

Két nagy ünnepet foglal magában az Ige megtestesülésének ünnepe, karácsonyt és vízkeresztet.

Sokan talán nem tudjuk, hogy a karácsonyi liturgiának a sajátossága a három mise. Az őskeresztények három misét tartottak, az elsőt éjjel, a betlehemi barlangban, a másodikat hajnalban, a Betlehem város szélén lévő Feltámadás-templomban, a harmadikat pedig a jeruzsálemi főtemplomban. Rómában ezt a hagyományt vették át Kr. után 500 körül; az éjféli mise a Mária-templomban volt (mai nevén Santa Maria Maggiore bazilika), mert a betlehemi jászol néhány darabja itt található meg ereklyeként. A hajnali misét a Szent Anasztázia-templomban mutatták be (anastasis jelentése feltámadás). A harmadik misét a Szent Péter Bazilikában tartották, karácsony napján (ma a Santa Maria Maggiore bazilikában tartják).

Az éjféli mise egyik szépsége a „Fény” eljövételében rejlik. Ma megszületett a Megváltó. Eddig várakoztunk a sötétben. Ezt értelmezhetjük fizikális, de lelki szempontból is. A nappalok egyre rövidebbek lettek, az éjjel, a sötétség egyre hosszabb. A különféle bűneink szintén sötétséget okoznak. De Jézus eljött közénk, és a világ világossága, most fényt, szeretetet hoz szívünkbe, hogy ami a bűn sötétségéből még ott maradt, azt elűzze onnan. Jézus elhozta a bűneinktől való szabadulást és megváltást. Régen az éjféli mise kezdetekor a templomokban sötét volt. A Dicsőség felhangzásakor világították ki a templomot, akkor vált ragyogóvá. Ez egyben üzenet számunkra; a fény körülvesz bennünket, mint egykor a pásztorokat. Jézus mint Istengyermek lép közénk.

A hajnali szentmisét a pásztorok miséjének is szokták hívni.

„Mihelyt az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk a valóra vált beszédet, amit az Úr tudtunkra adott!” (Lukács 2, 15)

A pásztorok meghallották az angyal szavát és tudták, mire hívja őket Isten. A pásztorok készségesek voltak Isten szavára, örömmel mentek hódolni a megszületett Istengyermeknek. Majd hálás, Istent dicsérő szívvel tértek haza, és örömeiket másokkal is megosztották. A pásztorok példája arra tanít bennünket, hogy halljuk meg Isten szavát és cselekedjünk arra hagyatkozva.

A december 25-i ünnepi szentmisén hallhatjuk, hogy az Ige testté lett és közöttünk lakott. Jézus mint gyermek jött a világba, de közben tudjuk, hogy a jászolban fekvő csecsemő, az igaz Isten, a világ Ura, aki előtt hódolunk. Jézus pedig azért jött e világba, hogy elvezessen, visszavezessen bennünket a Mennyei Atyához.

Az Evangélium Jézus hármasszülését mutatja be:

- Az öröktől való születését: „Kezdetben vala az Ige.”
- A földre való fizikai megszületését: „És az Ige testté lett.”
- A lelkünkben való megszületését: „Mindnyájan az ő teljességéből merítettünk kegyelmet kegyelemre halmozva.”

Kegyelmével mi is újjászülethetünk Krisztusban és megtapasztalhatjuk, milyen Isten gyermekének lenni, aki maga a SZERETET.

A keleti egyházakban Jézus születését és a három királyok látogatásának a megünneplését sokáig nem különítették el egymástól. A megtestesült ige örömhíre, a Megváltó megszületése a napkeleti bölcsek által eljutott a pogányokhoz is. A második vatikáni zsinat óta Vízkeresztkor a nyugati egyházban a háromkirályok látogatását ünnepeljük.

„S lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt” (Máté 2, 9 b)

Ezek a bölcsek nyitottak voltak az isteni hívásra, fényre, és ajándékaikkal leborulva hódoltak a „zsidók királya” előtt. Vegyünk példát a bölcsekről és halljuk meg Isten hangját, aki szeretettel hívogat bennünket és pogány testvéreinket is, hogy fejezzük ki hódolatunkat Krisztus (Király) előtt!

Karácsonykor talán többet járunk templomba és figyelmünket jobban Istenre fordítjuk. Szenteste képesek vagyunk jobban odafigyelni szeretteinkre, a környezetünkben lévőkre és szeretnénk örömet szerezni nekik. Milyen jó lenne, ha ez a lelkület velünk maradna karácsony után is és többet imádkoznánk, jobban törődnénk mások boldogságával, háttérbe szorítva önös érdekeinket. Ady Endre Karácsonyi rege versében ezt csodálatosan megfogalmazta:

Ady Endre: Karácsonyi rege

I.
Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszu sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sűgna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

II.
Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből

- Úgy, mint régen -
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermekek lenni.
Igaz hittel, gyermekszívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretettel üdvözülni.

III.
Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igaz boldogság
Szállna a világra...

Karácsony Isten nagyvonalúságának ünnepe – emberré, sőt, védtelen kisbabává lett a mindenható Isten Fia. Csodálatos ajándékot kapunk, és ez minket is ajándékozásra buzdít. Az adventi ajándékozás, adakozás örömről közösségünk kedves és hűséges tagjával, a kisgyerekes Majoros-Damjanovics Edinával beszélgettünk.

Nem mindenki tudja rólad, hogy katolikus létedre lelkész családból származol, hiszen édesapád görögkatolikus lelkész volt.

Így van. Hat éves koromban került Tokajba lelkésznek, 1995-ben Sátoraljaújhelybe kapott parókusi kinevezést és egészen négy évvel ezelőtti halálig a parókián éltünk.

Milyen volt lelkészgyerekként a karácsony?

Nyilván szép, de nagyon más, mint a többieké. Apukámnak ilyenkor volt a legtöbb munkája, a délutáni liturgia után hazamentünk, megajándékoztuk egymást, vacsoráztunk, aztán apukám fölkerelkedett, mert kezdődtek a filiákban a misék, aztán újra otthon az éjféle mise. Úgyhogy míg másoknak a karácsony a meghitt családi együttlét ünnepe volt, addig apukám ezeken a napokon legalább négy szertartást vezetett.

Hogy készültetek az ünnepre? Hogy próbáltatok az ünnep örömét másokkal is megosztani?

A városunkban a keresztény felekezetek együtt készültek, az adventi vasárnapokon mindig más felekezet lelkésze gyűjtötte meg a soron következő gyertyát a koszorún. Apukáméknak és az egyházközségnek gondja volt rá, hogy karácsonykor mindenki ünnepelhesen. Úgyhogy a parókián gyűjtötték a tartós élelmiszereket, amit még az ünnep előtt szétszítottak a rászorulóknak között. Aztán külön gondoltak a magányosokra, öregekre, rendszeresen vittek ajándékot az idősek otthonába és kis műsorral kedveskedtek nekik.

Az adakozás számotokra szervesen hozzátartozik az adventi időszakhoz?

Erre sosem gondoltam, mert nem tűnt fel, de tulajdonképpen igen. A férjemmel fiatal házaskorunk óta adakozunk az adventi időszakban. Hol Bőjte Csabáékat támogattuk, hol egy idősek otthonát, a kisfiúnk születése előtt pedig

juttassák el a pénzt egy olyan sokgyermekes családhoz, akiknek szerintük szükségük van az adományra ahhoz, hogy a gyerekeknek szép karácsonya legyen.

Az adventi adakozáskor mindig a hazaiakra gondoltok?

Nem! Itt Finnországban, néhány éve futottunk bele az Iso Omena nevű bevásárlóközpontban egy nagyon szép adventi gyűjtésbe. A bevásárlóközpontban felállított hatalmas karácsonyfán kis papírdíszeken gyermekek neve, életkora és karácsonyi kívánsága van feltüntetve. Van nyolc éves kislány, aki egy pár új bakancsot szeretne, vagy olyan fiúcska, aki egy játékra vágyik. Kiválasztunk egy ismeretlen gyermeket, aztán a bevásárlás során beszerezzük azt is, amire ő vágyik, és az ajándékát leadjuk a gyűjtőponton.

Az adományok mindig újak?

Igen, ez a szervezet, a Hope, ami ezt a jótékonyági akciót szervezi, ezt kéri.

Érthető. Ajándék, nem alamizsna. Mi alapján választjátok ki, hogy kinek szereztek örömet?

Mióta megvan a kisfiúnk, egy korban hozzá hasonló gyerek kívánságát igyekszünk teljesíteni. Tavaly is és idén is Máté választhatta ki, hogy kinek vegyünk ajándékot. Idén egy ötéves kisfiú álmát teljesíthettük, aki távirányítós autóra vágyott.

Mátét is bevonjátok tehát a jótékonykodásba?

Hogyne! Hiszen fontos, hogy tudja, vannak gyerekek, akiknek nem tudnak új játékot venni, vannak családok, ahol nem jut a gyerekeknek új ruha, cipő. Mivel ő egyedüli gyerek, így tanulja, hogy osztani kell. És adni öröm, számára is! Az Ikea adománygyűjtésében is részt veszünk, Máté örömmel dobja be az áruházban felállított papír mézeskalácsház kéményén az ismeretlen gyerekeknek szánt ajándékot.

A három királyok

Bori, Márk, Blanka szerettek királyosat játszani. Már sok várban jártak, ahol különféle kosztümöket próbálhattak fel, királyi székben trónolhattak, sőt még a kalodát is kipróbálhatták. A kirándulások idején a kis család kellékeket is beszerezett a királyos játékhöz.

– Ma van a három királyok ünnepe – újságolta Mama.

Több sem kellett a gyerekeknek, Márk elővette palástját, fa kardját és pajzsát. Ő volt a legszebb királyfi a környéken! A faló hátára pattant és elnyargalt a királylányokhoz, akik már teával várták. A lányok hosszú, szép ruhába öltözve koronát, tiarát viselve várták lovagjukat. Az ünnepségre a vár népe is hivatalos volt. Mama szakácsnak, Papa udvari bohócnak öltözött be. A szakács finom Glögit készített mézeskaláccsal, amit felszolgált a gyönyörű várlakóknak.

A királyi csemeték kérték az udvari bohócot, hogy meséljen nekik egy kedves történetet.

Nagyon régen, élt három király, ők voltak a napkeleti bölcsek, akik egy fényes csillag feltűnéséből arra következtettek, hogy megszületett a zsidók királya. Elindultak teveháton, hogy megtalálják a Gyermeket.

– Hogy kell tevegelni? – kérdezte Márk.

– Gyere, ülj fel a hátamra! Én leszek most a tevéd és elindulunk Jeruzsálembel! – mondta Papa.

– Mi is szeretnénk tevegelni! - visították a lányok.

– No, gyertek, én is beállok tevének! – ajánlkozott a szakács.

Az út hosszú volt és göröngyös. A bölcsek napokon át tevegeltek, mire Jeruzsálembé értek. Ott aztán találkoztak Heródes királlyal és megkérték, hogy segítsen nekik megfejteti, hol születhetett meg a zsidók királya. Az írástudók segítettek ebben, Heródes pedig kérte a bölcseket, hogy hazafelé térjenek be újra hozzá és mondják el, merre találja a kisdedet. A bölcsek a jó tanácsokat megköszönve folytatták az útjukat, követve a fényes csillagot, ami elvezette őket Betlehembe a jászolhoz.

– Itt van a kis Betlehemesünk. Most kitehetjük a bölcseket is, akik hódolni érkeztek Jézusnak – mutatott mama szakácsnő az előhúzott figurákra.

– Van ám nevük is, Gáspár, Menyhért és Boldizsár – mondta Papa.

– Én a fekete királyt szeretném kitenni! – örvendezett Márk.

– Én is, én is! – ugrott fel Blanka.

– Tudjátok milyen ajándékot hoztak ők a kis Jézusnak?

– Aranyat! – vágta rá Bori.

– Igen, erre jól emlékszel. A királyoknak járó tisztelet jele az arany. Hiszen Jézus Dávid király leszármazottja. Ezen kívül tömjént és mirhát hoztak neki ajándékba.

– Mi az a tömjén? – kérdezte Borika.

– A tömjént a főpapok használták. Füstölőként, olajként említik. A tömjén például annak a füstölőnek az alapanyaga, amit a templomban használnak.

– No és az a mir.. micsoda? – kérdezték a gyerekek.

– A mirha illatszer vagy orvosság, balsam, amit például sebek gyógyítására használnak – mesélte az udvari bohóc.

A gyermekek kitétték a szobrokat a jászol elé. A vár apraja nagyja felállt, hogy elénekelje a Láttam Boldizsárt kezdetű éneket. A végén mindenki elmondta, mit adna oda Jézusnak ajándékként.

– Én odaadom a szívemet! – mondta Márk.

– Én pedig a cumisüvegemet – hüppögte Blanka.

– Jézus, én pedig a kiskabátomat, adom neked, hogy ne fázzál! – kiáltotta Borika.

– Én az imáimat – tette hozzá Mama.

– Én odaadom a csokimat! – mondta Papa.

Mama kipakolta a kézműves dobozát és a gyerekekkel együtt csodaszép királyokat és Betlehemi csillagot hajtogattak.

– Ez jó móka volt! Jól elszaladt az idő. Ideje átöltözni és misére menni. A templomban meghallgatjuk, mi mást ünneplünk Vízkeresztkor. Azt hiszem, Béla atyát is elhívjuk utána magunkhoz! – mondta Papa.

(Alexa)

1. Dobj a dobókockával.
2. Lépj annyit, amennyit a kocka mutat.
3. Hajtsd végre a mezőn található utasításokat.
4. Az győz, aki elsőként áthalad a célmezőn.

KARÁCSONYI TÁRSASJÁTÉK

RAJT

SOROLJ FEL
HÁROM
DOLGOT, AMI
ÖRÖMÖT OKOZI!

DOBJ MÉG
EGYSZER, MERT
EGY CSILLAG
VEZETTE AZ
UTADATI!

MINDENKI
KÉRDEZHET
TŐLED
VALAMIT!

MIVEL ARANYAT,
TÖMJÉNT ÉS
MIRHÁT HOZTÁL,
LÉPJ ELŐRE 3
MEZŐTI!

SOROLJ FEL
HÁROM
KARÁCSONYVAL
KAPCSOLATOS
DOLGOT!

MINDENKI
SÚGHAT
NEKED
VALAMIT!

DÚDOLJATOK
VAGY
ÉNEKELJTEK EL
EGY KARÁCSONYI
DALTI!

CÉL

MONDD EL
MOST MIRE
GONDOLSZI!

AZ ANGVAL
ÚTBALGAZÍTOTT,
ÍGY ELŐRE
LÉPHETSZ 2
MEZŐTI!

MONDJATOK
EL EGYÜTT
EGY IMÁTI!

KÉPZELD EL,
HOGY EGY
ANGVALTÓL HÍRT
KAPSZ. MIT
MONDANA
NEKED?

HA SEGÍTTÉL
MA VALAKINEK,
LÉPJ ELŐRE 2
MEZŐTI!

MOST MEG-
SIMOGATHATOD
A KISJÉZUSTI!

LÉPJ VISSZA
EGYET, MERT A
SZAMÁRNAK MEG
KELLETT KERÜLNI
A BOKKROT.

A
PÁSZTOROKNAK
ADTÁL KENYERET,
EZÉRT LÉPJ
ELŐRE 1 MEZŐTI!

ADJ VALAKINEK
EGY PUSZIT VAGY
ÖLELÉST A
CSALÁDBÓLI!

UGRÁLJ ÚGY,
MINTHA
ÖRÜLNÉL AZ
ANGVALOK
HÍRÉNEKI!

KIMARÁDSZ EGY
KÖRBŐL, MERT
NINCS SZABAD
HELY A
FOGADÓBAN.

MIT
MONDANÁL A
MOST
SZÜLETETT
KISJÉZUSNAK?

MONDJ VALAMIT,
AMIVEL ÖRÖMET
OKOZHATSZ
VALAKINEKI!

2024-2025

Tanév magyar miséi és programjai

Szent Henrik-templom

Pyhän Henrikin aukio 1 A, Helsinki

Január 18.

MAGYAR SZENTMISE

15.00

Gyóntatás

16.00

Magyar szentmise

Szűz Mária Plébánia

Mäntytie 2, Helsinki

Január 25.

Ökumenikus imaóra közösségi helyiség,
könyvtárszoba

10.00-11.00

Elsőáldozói felkészítés

11.00-12.00

Ökumenikus Bibliaóra és a gyerekeknek
kézműveskedés

Január 19.

Fiatalok lelkes estje Zsuzsiéknál

Érdeklődés: zsurenmic@yahoo.com

**Szállást keres a Szentcsalád
adventi ájtatosság**

- December 15.-23. között minden nap más család imádkozza el otthonában ezt az ájtatosságot. Szeretnél csatlakozni az imaláncunkhoz? Küldj egy üzenetet!

PDF dokumentum letöltése a Mafinka weboldalról is lehetséges.

További információk:

www.mafinka.fi

Támogatnál bennünket?

Számlaszámunk:

FI 6715 4430 0025 1780

Név:

Mafinka ry

